

Nogle har karakteriseret forslaget som et opsamlingsheat, og det er selvfølgelig ikke helt forkert; men jeg vil dog sige til hr. Bruno Jerup, at det ikke er skidt og kanel. Jeg ved ikke, om man kunne finde et andet udtryk. Det er måske at gå for vidt at sige, det er gods og guld, men det er en samling gode forslag, som på forskellig måde har trængt sig på gennem et stykke tid med henblik på at få en afklaring, og derfor er det meget glædeligt, at der i dag er den brede tilslutning til forslaget.

Jeg er især opmærksom på ét punkt, nemlig spørgsmålet om karaktergennemsnit og forslaget om at gøre dem til fortrolige oplysninger og dermed undtage dem fra aktindsigt. Det er der i hvert fald to partier, der er, kan jeg vist godt sige, inderligt imod.

Jeg forstod på fru Else Winther Andersen, at hun i denne sag var suppleant for Venstres ordfører, og jeg sad og tænkte på, hvem ordføreren egentlig skulle have været, for jeg synes, jeg kunne genkende argumentationen fra udtalelser i pressen, som jeg har set i forbindelse med debatten om karaktergennemsnit. Men det får stå hen i det uvisse – i hvert fald indtil videre – og selvfølgelig er det sådan, at jeg fuldt ud respekterer, at fru Else Winther Andersen naturligvis også står bag den holdning. Men til gengæld er jeg ked af at sige, at det gør altså ikke holdningen bedre i denne sammenhæng.

Jeg vil ikke fordybe mig i debatten, for jeg synes, at det, der allerede er sagt til forsvar for det forslag, jeg har fremsat her – og som for mit eget vedkommende har været meget velovervejnet – udmærket kan stå for, hvad jeg synes er det rigtige i spørgsmålet om karaktergennemsnit og deres offentliggørelse. Jeg håber, at vi på trods af uoverensstemmelsen på det ene felt alligevel forsåt kan have den meget brede tilslutning til hele lovforslaget, der er lagt op til. Det kan gymnasieskolen være tjent med.

Der blev rejst et par spørgsmål, og bl.a. spurgte hr. Køpke Christensen, hvorfor denne fritagelsesparagraf kommer ind netop nu. Jo, det gør den, fordi vi har gennemført et udvalgsarbejde, som klart tilkendegav, at fritagelsesparagraffen – i virkeligheden generelt, men specielt i denne her sammenhæng – skulle fjernes. Det mener jeg tiden er til, og der har været mange gode argumenter i ordførertalerne i dag for, at det er rigtigt at gå den vej. Der er sådan set ikke nogen anden grund til det, end at jeg i øvrigt selv synes, at forslaget er rigtigt, og i virkeligheden kunne vi have indført det for nogen tid siden.

Hr. Aage Frandsen havde specielt nogle bemærkninger til den del af forslaget, der knytter sig til pædagogikum og til spørgsmålet om nævnet. Det var nu ikke det. Det eneste, jeg vil sige i dag, er, som hr. Aage Frandsen også mindede om, at vi jo i anden sammenhæng drøfter udformningen af en pædagogikumordning, og jeg tager selvfølgelig hr. Aage Frandsens faldne bemærkninger med i det videre arbejde.

Vi mødes jo til de drøftelser senere, men jeg er ikke i tvivl om, at uanset hvordan vi i øvrigt lander i det spørgsmål, vil der være brug for et optagelsesnævn, som det er foreslået her, så den del af forslaget mener jeg vi under alle omstændigheder skal gennemføre, uanset hvad vore forhandlinger på andet område måtte føre til.

Jeg ser med de faldne udtalelser frem til, at vi kan få en forholdsvis hurtig udvalgsbehandling, og ministeriet er klar til at svare på alle spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Peter Duetoft var også inde på spørgsmålet, men jeg vil nu alligevel rejse det over for undervisningsministeren igen.

Det er den formulering, der hedder, at for at sikre, at dette sker – altså at der indføres ændring af undervisningen – på en acceptabel måde for disse religioner, vil ministeren tage kontakt med repræsentanterne for de forskellige kirkesamfund med henblik på en justering osv.

Det lyder umiddelbart meget godt, for der er ingen problemer i selve det, at man skal lave en høring i forhold til andre religioner. Men hvis nu det er sådan, at en konkret lærer vælger nogle tekster eller nogle bøger, som går på tværs af den fortolkning, et givet religionssamfund har, betyder den formulering så, at der i bekendtgørelsen kan lægges bånd ind, som gør, at læreren begrænses i, hvilke typer tekster og bøger han eller hun kan bruge i undervisningen?

Det synes jeg er lidt betænkeligt.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det skal ikke fortolkes sådan, som jeg forstår at hr. Bruno Jerup frygter. Men det er meget naturligt – også fordi, som det blev sagt af hr. Peter Duetoft, der knytter sig mange myter til det her anliggende – at man tager den nødvendige drøftelse med de forskellige parter, som nu engang har interesser i de her spørgsmål.

Når det gælder selve undervisningens tilrettelæggelse, ved vi jo, at den enkelte lærer her